

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 418/2023
10.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Гордане Којић, Бате Цветковића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Вукадиновића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Срђана Лакићевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.518/21 од 18.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1245/22 од 17.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 10. маја 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Вукадиновића - адвоката Срђана Лакићевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.518/21 од 18.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1245/22 од 17.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.518/21 од 18.10.2022. године, окривљени Душан Вукадиновић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године и осам месеци, па пошто је на основу члана 67. став 1. КЗ окривљеном опозвана условна осуда изречена пресудом Основног суда у Краљеву К бр.252/19 од 07.02.2020. године и узета као утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године. У ову казну, на основу члана 63. КЗ, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 01.09.2021. године па надаље, до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичне санкције, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то 510,97 грама опојне дроге амфетамин у облику

сулфатне соли и кофеина, 1.113,87 грама опојне дроге канабис и једна вагица за прецизно мерење.

На основу члана 91. и 92. КЗ, окривљеном је одузета имовинска корист у износу од 158.000,00 динара и 50 евра, као имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела.

На основу одредаба чланова 261. и 262. ЗКП окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 452.880,00 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1245/22 од 17.01.2023. године, поводом жалбе браниоца окривљеног Душана Вукадиновића - адвоката Срђана Лакићевића, а по службеној дужности, на основу члана 451. став 2. тачка 1) ЗКП, пресуда Вишег суда у Београду К бр.518/21 од 18.10.2022. године преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном Душану Вукадиновићу због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од три године и четири месеца, а на основу одредбе члана 67. став 1. КЗ опозвана му је условна осуда која му је изречена пресудом Основног суда у Краљеву К бр.252/19 од 07.02.2020. године и узета као утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, те је окривљени на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 01.09.2021. године па надаље, до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања изречене казне, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Душана Вукадиновића - адвокат Срђан Лакићевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 84. и члана 16. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да се побијане пресуде заснивају и на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати, и то на записнику о претресању стана и других просторија ПС Звездара од 01.09.2021. године, као и осталим доказима који као „плодови отровног дрвета“ представљају незаконите доказе (потврда о привремено одузетим предметима од 01.09.2021. године, записник о физичко-хемијском вештачењу НЦФК од 02.09.2021. године, извештај о форензичком прегледу лица места од 01.09.2021. године и ДНК вештачење од 06.07.2022. године), јер су прибављени на основу незаконито спроведене радње претресања стана и других просторија.

Према наводима захтева, наведени докази су незаконити јер је претресање стана предузето без поучавања окривљеног да има право да узме адвоката који може присуствовати претресању, супротно одредби члана 156. став 2. ЗКП, при чему у записнику није констатовано ни евентуално постојање законских разлога из члана 156. став 3. ЗКП, због којих би се претресању могло приступити и без претходне поуке о праву на браниоца, односно адвоката, а што наведени записник чини незаконитим доказом по начину прибављања и на истом се пресуда не може заснивати. Надаље, у захтеву се истиче и да су, према записнику о претресању стана и других просторија, претресу стана присуствовали сведоци АА и ББ, и поред тога, што из исказа сведока АА произилази да исти суштински није присуствовао претресању, односно да није пратио ток претреса стана, већ му је само показано шта је пронађено када је ушао у стан, док је сведок ББ рекао да ради у ЈКП „Погребне услуге“, а након тога је утврђено да је запослен у ПС Звездара и да познаје полицијске службенике који су вршили претрес стана, због чега је претрес обављен супротно члану 156. став 7. ЗКП, што ову радњу чини незаконитом. Поред тога, у захтеву се истиче и да је полицијски службеник ВВ у свом исказу на главном претресу дана 23.03.2022. године навела да полиција има снимак претреса, међутим, да овај снимак није приложен записнику, нити је у тачки 1в записника назначено да се претрес оптички и тонски снима, као и да потврда о привремено одузетим предметима ПС Звездара од 01.09.2021. године није одмах након завршеног претреса предата окривљеном, већ је сачињена у просторијама ПС Звездара у 23,00 часова, што је супротно одредби члана 157. став 4. ЗКП.

Супротно изложеним наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нижестепене пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Наиме, исту битну повреду одредаба кривичног поступка бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Београду, као другостепени, оценио је ове жалбене наводе неоснованим, и о томе на страни 3, став други и трећи и страни 4, став први, други и трећи своје одлуке изнео довољне и јасне разлоге због чега налази да наведени докази нису незаконити, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, и на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП упућује.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се поднетим захтевом за заштиту законитости неосновано указује, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци пресуде.

Приликом доношења одлуке, Врховни касациони суд имао је у виду и наводе захтева којима се указује да је записник о претресању стана и других просторија од 01.09.2021. године у супротности са извештајем о форензичком прегледу лица места ПС Вождовац од 01.09.2021. године у погледу времена започињања претреса и места на којима су предмети пронађени у стану. Међутим, како се изложеним наводима захтева у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, те на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то се Врховни касациони суд није ни упуштао у разматрање ових навода.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић